

Nr. 16831/2017

**Domnului procuror Augustin Lazăr,
Procuror General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

Stimate domnule procuror general,

Cu privire la adresa dumneavoastră nr. 1792/C/2017 prin care ați sesizat Consiliul Superior al Magistraturii pentru a analiza și a soluționa situația creată ca urmare a solicitării copiei dosarului nr. 213/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică de către Comisia specială de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților, precum și evaluarea necesității sesizării Curții Constituționale cu o cerere de constatare a existenței unui conflict juridic de natură constituțională ca urmare a acestei împrejurări, vă comunicăm faptul că solicitarea a fost analizată sub ambele aspecte invocate.

Astfel, referitor la exprimarea unui punct de vedere de către Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu modul în care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ar putea soluționa solicitarea comisiei parlamentare menționate, în primul rând trebuie observat că este necesară interpretarea unor dispoziții legale, altele decât cele ale legilor privind sistemul judiciar.

Rolul Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției poate fi realizat numai prin mecanismele puse la dispoziție de legiutor în acest scop, prevăzute în special în Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Printre atribuțiile Consiliului prevăzute de art. 35 – 52 din această lege se regăsesc cele referitoare la cariera magistraților (recrutare, formare, transfer, detașare, răspundere disciplinară), cele referitoare la proiectele de acte normative privind sistemul judiciar (sesizare, avizare, consultare instanțe și parchete), precum și atributul de legiutor secundar, dar și apărarea independenței sistemului judiciar și a imparțialității sau reputației profesionale prin mecanisme specifice (art. 30 din lege).

Față de aceste împrejurări, apreciem că soluționarea concretă a solicitării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii în calitatea de garant al independenței justiției conferită de Constituție, ar determina o extindere excesivă a instrumentelor juridice prin care se realizează exercitarea acestei competențe, cu atât mai mult cu cât dosarul solicitat a fost deja soluționat de organul judiciar.

În ceea ce privește necesitatea sesizării Curții Constituționale a României cu o cerere de constatare a existenței unui conflict juridic de natură constituțională, conform art. 146 lit. e) din Constituția României, republicată, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională dintre autorități publice a fost definită de jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat, prin Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.144 din 17 februarie 2005, că acesta presupune „acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor”. De asemenea, prin Decizia nr.97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.169 din 5 martie 2008, Curtea a reținut: „Conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale.” În sfârșit, Curtea a mai statuat că textul

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 2359

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 311.69.12; Fax:311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"*

*(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art.146 lit.e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea”. Prin urmare, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională „vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr.901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.503 din 21 iulie 2009).

S-a mai reținut faptul că, pentru soluționarea cererilor ce formează obiectul unei sesizări privind existența unui conflict de natură constituțională, Curtea Constituțională trebuie să se raporteze la textele din Legea fundamentală incidente și, prin interpretarea dată, să deslușească intenția legiuitorului constituant, astfel încât, în final, să ajungă la soluționarea conflictelor instituționale invocate (parag 81 din Decizia nr. 63 din 8 februarie 2017).

Deci, prin soluționarea conflictelor juridice de natură constituțională se urmărește înlăturarea unor posibile blocaje instituționale dintre diferite autorități publice constituționale, determinate de conflicte pozitive sau negative de competență (a se vedea Decizia nr. 148 din 16 aprilie 2003 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 317 din 12.05.2003).

Din circumstanțierea realizată de jurisprudența citată, se desprind următoarele împrejurări care trebuie analizate pentru a stabili posibilitatea existenței unui conflict de natură constituțională: calitatea părților aflate în conflict, încălcarea unor norme de competență stabilite prin Constituție sau refuzul îndeplinirii unor acte sau obligații, toate acestea fiind evaluate din perspectiva prevederilor legii fundamentale, iar prin soluționarea conflictului să se urmărească înlăturarea unor blocaje instituționale.

În speță, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a invocat niciun aspect din care să rezulte că nu poate să-și exercite atribuțiile constituționale și legale.

Având în vedere că, raportat la situația semnalată, nu se pune problema încălcării unor competențe sau a neîndeplinirii unor acte privind obligații ce derivă strict din dispozițiile Constituției și nu a fost creat niciun blocaj instituțional, apreciem că nu sunt întrunite cerințele legale pentru sesizarea Curții Constituționale cu privire la existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul României.

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 2359

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 311.69.12; Fax:311.69.01

Web: www.csm1909.ro